

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2018. gada 29. novembrī*

Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojuši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku – Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Vispārējās tiesas veikta iekļaušanas sarakstā atcelšana – Atkārtota iekļaušana sarakstā – Pierādījumu elementi, kas datēti ar agrāku datumu nekā pirmā iekļaušana sarakstā – Pirms pirmās iekļaušanas sarakstā zināmi fakti – *Res judicata* spēks – Piemērojamība – Tiesiskā drošība – Tiesiskās palāvības aizsardzība – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Ar loģistikas atbalstu Irānas valdībai saistīts iekļaušanas sarakstā pamatojums – Piemērojamība – Jēlnaftas pārvadāšanas darbība

Lieta C-600/16 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2016. gada 24. novembrī iesniedza

National Iranian Tanker Company, Teherāna (Irāna), ko pārstāv *T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, J. Pobjoy, barrister*, kā arī *R. Chandrasekera, S. Ashley un C. Murphy, solicitors*,

prasītāja,

otra lietas dalībiece –

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *A. Vitro un M. Bishop*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: septītās palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], kurš pilda ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus (referents), tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], K. Likurģs [*C. Lycourgos*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerālvokāts: E. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretāre: R. Šereša [*R. Şereş*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 24. janvāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 11. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Apelācijas sūdzībā *National Iranian Tanker Company* (turpmāk tekstā – “NITC”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 14. septembra spriedumu *National Iranian Tanker Company* /Padome (T-207/15, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2016:471), ar kuru tika noraidīta tās prasība:
 - atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2015/236 (2015. gada 12. februāris), ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2015, L 39, 18. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2015/230 (2015. gada 12. februāris), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2015, L 39, 3. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju (turpmāk tekstā – “apstrīdētie tiesību akti”), un
 - pakārtoti, atzīt, ka nav piemērojams Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP (2010. gada 26. jūlijs), ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010, L 195, 39. lpp.), 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts un Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012 (2012. gada 23. marts) par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.), 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts, ciktāl šīs tiesību normas attiecas uz prasītāju.

Atbilstošās tiesību normas

Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1929 un Rezolūcija 2231 (2015)

- 2 Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2010. gada 9. jūnijā pieņēma Rezolūciju 1929 (2010) (turpmāk tekstā – “Rezolūcija 1929”) ar ko tika paplašināta to ierobežojošo pasākumu darbības joma, kuri noteikti Rezolūcijās 1737 (2006), 1747 (2007) un 1803 (2008), un ieviesti papildu ierobežojošie pasākumi pret Irānas Islāma Republiku. Šajā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijā tostarp ir minēta “iespējama saikne starp Irānas ieņēmumiem, kas gūti no enerģētikas nozares, un ar kodolieroču izplatīšanu saistītu Irānas darbību finansēšanu”.
- 3 2013. gada 24. novembrī Irānas Islāma Republika, no vienas puses, un Vācijas Federatīvā Republika, Ķīnas Tautas Republika, Amerikas Savienotās Valstis, Krievijas Federācija, Francijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kuras atbalstīja Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos, no otras puses, Ženēvā (Šveice) noslēdza vienošanos par kopīgu rīcības plānu (turpmāk tekstā – “kopīgais rīcības plāns”), kurā ir izklāstīta pieeja virzībai uz Irānas kodoljautājuma ilgtermiņa, visaptveroša risinājuma panākšanu.
- 4 2015. gada 14. jūlijā Irānas Islāma Republika, no vienas puses, un Vācijas Federatīvā Republika, Ķīnas Tautas Republika, Amerikas Savienotās Valstis, Krievijas Federācija, Francijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos, no otras puses, Vīnē (Austrija) pieņēma “Kopīgo visaptverošo rīcības plānu”, lai sniegtu visaptverošu ilgtermiņa risinājumu Irānas kodoljautājumā (turpmāk tekstā – “Kopīgais visaptverošais rīcības plāns”).
- 5 Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2015. gada 20. jūlijā pieņēma Rezolūciju 2231 (2015), ar kuru tā apstiprināja Kopīgo visaptverošo rīcības plānu, mudināja to pilnībā īstenot saskaņā ar tajā noteikto grafiku un paredzēja, ka darbības ir jāīsteno saskaņā ar šo plānu.

Savienības tiesības

- 6 Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā aicināja Eiropas Savienības Padomi veikt pasākumus Rezolūcijā 1929 noteikto pasākumu īstenošanai, kā arī papildu pasākumus, lai sekmētu to, ka sarunās kļiedē visas arvien vēl pastāvošās bažas saistībā ar aizdomīgu tehnoloģiju izstrādi no Irānas Islāma Republikas puses, ar ko tā atbalsta savu kodolprogrammu un raķešu programmu. Šiem pasākumiem tostarp bija jāattiecas uz tirdzniecības nozari, finanšu nozari, transporta nozari un svarīgākajiem naftas un gāzes rūpniecības sektoriem.
- 7 2010. gada 26. jūlijā Eiropas Savienības Padome pieņēma Lēmumu 2010/413, kura II pielikumā ir uzskaitīti to personu un vienību vārdi un nosaukumi, kuru aktīvi tiek iesaldēti. Minētā lēmuma 22. apsvērumā ir izdarīta atsauce uz Rezolūciju 1929 un teikts, ka šajā rezolūcijā ir norādīts uz iespējamo saikni starp Irānas Islāma Republikas enerģētikas nozarē gūtajiem ieņēmumiem un finansējumu tās kodoldarbībām, kas rada kodolieroču izplatīšanas risku.
- 8 Padome 2012. gada 23. janvārī pieņēma Lēmumu 2012/35/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV 2012, L 19, 22. lpp.). Saskaņā ar šī lēmuma 13. apsvērumu līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana būtu jāpiemēro vēl citām personām un vienībām, kas sniedz atbalstu Irānas valdībai, radot tai iespēju veikt ar kodolieroču izplatīšanu saistītas darbības vai kodolieroču nogādes sistēmu izstrādi, it īpaši personām un vienībām, kas sniedz finansiālu, loģistikas vai materiālu atbalstu Irānas valdībai.
- 9 Ar minēto lēmumu Lēmumā 2010/413 tika ietverts 3.a pants, atbilstoši kuram ir aizliegts importēt, pirkt vai transportēt Irānas jēlnaftu un naftas produktus.
- 10 Ar Lēmumu 2012/35 Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punktam tika pievienots c) apakšpunkts, kurā paredzēta turpmāk uzskaitīto personu un vienību īpašumā esošo līdzekļu iesaldēšana:
“citas I pielikumā neietvertas personas un struktūras, kas sniedz atbalstu Irānas valdībai, un ar tām saistītas personas un struktūras, kā uzskaitīts II pielikumā”.
- 11 2012. gada 23. martā Padome pieņēma Regulu Nr. 267/2012, ar kuru Eiropas Savienībā tiek īstenoti Lēmumā 2012/35 paredzētie ierobežojošie pasākumi.
- 12 Ar minētās regulas 11. pantu tika ieviesti Lēmuma 2010/413 3.a pantā ietvertajiem ierobežojumiem līdzīgi ierobežojumi saistībā ar aizliegumu importēt, pirkt vai transportēt Irānas jēlnaftu un naftas produktus.
- 13 Minētās regulas 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir paredzēta to minētās regulas IX pielikumā uzskaitīto personu, vienību un struktūru līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana, kas saskaņā ar Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktu ir apzinātas kā tādas, kas “ir citas personas, vienības vai struktūras, kas sniedz atbalstu, piemēram, materiālu atbalstu, loģistikas vai finansiālu atbalstu, Irānas valdībai, un personas un vienības, kas ir saistītas ar tām”.
- 14 Ar Padomes Lēmumu 2012/635/KĀDP (2012. gada 15. oktobris), ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV 2012, L 282, 58. lpp., un kļūdu labojums OV 2013, L 251 33. lpp.), Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta redakcija tika grozīta šādi:
“citas I pielikumā neietvertas personas un struktūras, kas sniedz atbalstu Irānas valdībai, un vienības, kuras ir to īpašumā vai kontrolē, vai ar tām saistītas personas un struktūras, kā uzskaitīts II pielikumā”.

- 15 Ar Regulu (ES) Nr. 1263/2012 (2012. gada 21. decembris), ar ko groza Regulu Nr. 267/2012 (OV 2012, L 356, 34. lpp.), Padome grozīja pēdējās minētās regulas 23. panta 2. punkta d) apakšpunkta redakciju šādi:

“ir citas personas, vienības vai struktūras, kas Irānas valdībai sniedz atbalstu, piemēram, materiālu atbalstu, loģistikas vai finansiālu atbalstu, un vienības, ko tās kontrolē, vai personas un vienības, kas ir saistītas ar tām”.

- 16 Padome 2014. gada 20. janvārī pieņēma Lēmumu 2014/21/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV 2014, L 15, 22. lpp.), lai ieviestu kopīgo rīcības plānu. Saskaņā ar Lēmuma 2014/21 3. apsvērumu kopīgā rīcības plāna pirmajā posmā Irānas Islāma Republika veiks brīvprātīgus pasākumus, kuri minēti šajā plānā, un Savienība savukārt veiks vairākus brīvprātīgus pasākumus, kuri ietvertu to, ka Savienība apturētu ierobežojošos pasākumus attiecībā uz aizliegumu it īpaši sniegt Irānas jēlnaftas transportēšanas pakalpojumus. Ar minēto lēmumu Padome tostarp uz sešiem mēnešiem apturēja Lēmuma 2010/413 3.a pantā paredzēto aizliegumu attiecībā uz Irānas jēlnaftas transportēšanu. Ar vairākiem vēlākiem Padomes aktiem šī aizlieguma apturēšana vēlāk tika pagarināta.
- 17 Tajā pašā datumā Padome pieņēma Regulu (ES) Nr. 42/2014, ar ko groza Regulu Nr. 267/2012 (OV 2014, L 15, 18. lpp., un kļūdu labojums OV 2014, L 19, 7. lpp.), ar kuru tā uz sešiem mēnešiem apturēja Regulas Nr. 267/2012 11. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto aizliegumu transportēt jēlnaftu vai naftas produktus, ja to izcelsmes valsts ir Irāna vai ja tie no Irānas tiek eksportēti uz kādu citu valsti. Ar vairākiem vēlākiem Padomes aktiem šī aizlieguma apturēšana vēlāk tika pagarināta. Šis aizliegums visbeidzot tika atcelts ar Padomes Regulu (ES) 2015/1861 (2015. gada 18. oktobris), ar ko groza Regulu Nr. 267/2012 (OV 2015, L 274, 1. lpp.).

Tiesvedības priekšvēsture

- 18 *NITC* ir Irānas sabiedrība, kas specializējusies jēlnaftas un gāzes kravu pārvadāšanā. Tā apsaimnieko vienu no lielākajām dubultkorpusa naftas tankkuģu flotēm pasaulē.
- 19 2012. gada 15. oktobrī Padome ar Lēmumu 2012/635 un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 945/2012, ar kuru īsteno Regulu Nr. 267/2012 (OV 2012, L 282, 16. lpp., un kļūdu labojums OV 2013, L 205, 18. lpp.), iekļāva *NITC* nosaukumu to personu un vienību sarakstā, kuru aktīvi tiek iesaldēti, kas ir ietverts attiecīgi Lēmuma 2010/413 II pielikumā un Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā. Pamatojums tās iekļaušanai minētajos sarakstos bija identisks un formulēts šādi:

“[Atrodas] Irānas valdības faktiskā kontrolē. Sniedz finanšu atbalstu Irānas valdībai, izmantojot akcionārus, kuri saglabā saikni ar valdību.”

- 20 Ar 2014. gada 3. jūlija spriedumu *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-565/12, EU:T:2014:608) Vispārējā tiesa atcēla Lēmumu 2012/635 un Īstenošanas regulu Nr. 945/2012, ciktāl šie tiesību akti attiecas uz *NITC*, tādēļ ka tās nosaukuma iekļaušana to personu un vienību sarakstā, kuru aktīvi tiek iesaldēti, nebija pamatota, jo pamatoti nebija Padomes apgalvojumi, saskaņā ar kuriem Irānas valdība kontrolējot *NITC* un *NITC* sniedzot tai finanšu atbalstu. Turklāt Vispārējā tiesa saglabāja minēto tiesību aktu iedarbību attiecībā uz *NITC* līdz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. panta pirmajā daļā minētā apelācijas termiņa beigām vai, ja šajā termiņā tiks iesniegta apelācija, līdz Tiesa to būs noraidījusi. Par šo spriedumu apelācijas sūdzība netika iesniegta.

- 21 2015. gada 12. februārī Padome ar apstrīdētajiem tiesību aktiem atkārtoti iekļāva *NITC* nosaukumu, pirmkārt, to personu un vienību sarakstā, kuru aktīvi tiek iesaldēti, kas ir ietverts Lēmuma 2010/413 II pielikumā, un, otrkārt, sarakstā, kas iekļauts Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā (turpmāk tekstā – “strīdīgie saraksti”), balstoties uz šādu pamatojumu:

“[*NITC*] sniedz finanšu atbalstu Irānas valdībai ar savu akcionāru, valsts kontrolētu vienību – Irānas Valsts pensiju fonda, Irānas Sociālās apdrošināšanas organizācijas un Naftas rūpniecības darbinieku pensiju un uzkrājumu fonda – starpniecību. Turklāt *NITC* ir viens no lielākajiem jēlnaftas pārvadātāju operatoriem pasaulē un viens no galvenajiem Irānas jēlnaftas pārvadātājiem. Tādējādi *NITC* sniedz loģistikas atbalstu Irānas valdībai, pārvadājot Irānas naftu.”

- 22 Padome, īstenojot Kopīgo visaptverošo rīcības plānu, 2015. gada 18. oktobrī pieņēma, pirmkārt, Lēmumu (KĀDP) 2015/1863, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV 2015, L 274, 174. lpp.), ar ko attiecībā uz *NITC* tika apturēti Lēmumā 2010/413 paredzētie ierobežojošie pasākumi, kā arī, otrkārt, Īstenošanas regulu (ES) 2015/1862, ar ko īsteno Regulu Nr. 267/2012 (OV 2015, L 274, 161. lpp.), ar kuru tās nosaukums tika svītrots no šīs pēdējās minētās regulas IX pielikumā ietvertā saraksta.
- 23 Atbilstoši attiecīgi Padomes Lēmumam (KĀDP) 2016/37 (2016. gada 16. janvāris) par datumu, no kura piemēro Lēmumu 2015/1863 (OV 2016, L 11 I, 1. lpp.), un informācijai par datumu, no kura piemēro Regulu 2015/1861 un Īstenošanas regulu 2015/1862 (OV 2016, C 15 I, 1. lpp.), Lēmums 2015/1863 un Īstenošanas regula 2015/1862 ir piemērojami no 2016. gada 16. janvāra.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 24 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 24. aprīlī, *NITC* cēla prasību par apstrīdēto tiesību aktu atcelšanu. Pakārtoti *NITC*, pamatojoties uz LESD 277. pantu, lūdza atzīt, ka Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts nav tai piemērojami.
- 25 Vienlaicīgi ar šo prasību *NITC* iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu ar mērķi panākt apstrīdēto tiesību aktu piemērošanas apturēšanu. Šis pieteikums ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 16. jūlija rīkojumu *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-207/15 R, EU:T:2015:535) tika noraidīts.
- 26 Savas prasības pamatojumam *NITC* bija izvirzījusi piecus pamatus, no kuriem pirmais attiecās uz *res judicata* spēka, tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principu, kā arī tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpumu, otrais uz kļūdu vērtējumā, trešais uz tiesību uz aizstāvību, tiesību uz labu pārvaldību un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principa pārkāpumu un ceturtais uz tiesību uz īpašumu, tiesību uz reputācijas aizsardzību un darījumdarbības brīvības pārkāpumu. Piektais pamats, kas bija izvirzīts pakārtoti, attiecās uz Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunkta un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunkta prettiesiskumu.
- 27 Vispārējā tiesa noraidīja katru no šiem pamatiem un līdz ar to arī prasību kopumā.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

- 28 *NITC* lūdza Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

- apmierināt tās Vispārējā tiesā izvirzītos prasījumus, it īpaši:
 - atcelt apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
 - pakārtoti, atzīt, ka Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts tai nav piemērojami, un
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un procesā Vispārējā tiesā.
- 29 Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:
- noraidīt *NITC* apelācijas sūdzību kā nepieņemamu vai kā nepamatotu;
 - pakārtoti, ja Tiesa nolemtu atcelt pārsūdzēto spriedumu un pašai pieņemt galīgo nolēmumu – noraidīt prasību par tiesību aktu atcelšanu un lūgumu par nepiemērojamības konstatēšanu, kā arī
 - piespriest *NITC* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

Par apelācijas sūdzību

Par apelācijas sūdzības pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 30 Padome norāda, ka *NITC* nav intereses šīs apelācijas sūdzības iznākumā un ka tā līdz ar to ir nepieņemama, jo ar Lēmumu 2015/1863 un Īstenošanas regulu 2015/1862 tai piemērotie ierobežojošie pasākumi ir atcelti, kā arī ar apstrīdētajiem tiesību aktiem tās reputācijai nav nodarīts kaitējums.
- 31 *NITC* apgalvo, ka tai ir interese prasīt atcelt pārsūdzēto spriedumu, kā arī apstrīdētos tiesību aktus, lai tiktu atzīts tās atkārtotās iekļaušanas strīdīgajos sarakstos *ab initio* prettiesiskais raksturs, lai attiecīgā gadījumā varētu celt prasību par to zaudējumu atlīdzību, kas tai radušies tās atkārtotās iekļaušanas minētajos sarakstos dēļ, un lai atjaunotu tās reputāciju.

Tiesas vērtējums

- 32 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai prasītājam ir interese iesniegt apelācijas sūdzību, ja apelācijas rezultāts var radīt labumu lietas dalībniekam, kas to ir iesniedzis (spriedums, 2011. gada 21. decembris, Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Tiesa ir nospriedusi, ka personai vai vienībai, kuras nosaukums ir iekļauts to personu un vienību sarakstā, kuru aktīvi ir iesaldēti, ir atzīstama vismaz morāla interese panākt šīs iekļaušanas atcelšanu, lai Savienības tiesa atzītu, ka tā nekad nav bijusi jāiekļauj šajā sarakstā, ņemot vērā sekas tās reputācijai, tostarp pēc tam, kad tās nosaukums ir svītrots no minētā saraksta vai tās aktīvu iesaldēšana ir tikusi apturēta (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 28. maijs, *Abdulrahim*/Padome un Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 70.–72. punkts; 2016. gada 8. septembris, *Iranian Offshore Engineering & Construction*/Padome, C-459/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:646, 12. punkts, kā arī 2017. gada 15. jūnijs, *Al-Faqih* u.c./Komisija, C-19/16 P, EU:C:2017:466, 36. punkts).

- 34 No tā izriet, ka *NITC* ir vismaz morāla interese prasīt atcelt tās atkārtoto iekļaušanu strīdīgajos sarakstos, pat ja, pirmkārt, tās aktīvu iesaldēšana, kas izriet no šīs atkārtotās iekļaušanas sarakstā, kurš ietverts Lēmuma 2010/413 II pielikumā, ir tikusi apturēta un, otrkārt, tās nosaukums ir ticis svītrots no Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā ietvertā saraksta atbilstoši attiecīgi Lēmumam 2015/1863 un Īstenošanas regulai 2015/1862.
- 35 Līdz ar to šī apelācijas sūdzība ir pieņemama.

Par lietas būtību

- 36 *NITC* savas apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzījusi četrus pamatus.

Par pirmo pamatu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 37 Pirmajā pamatā *NITC* norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 45.–65. un 68. punktā nospriežot, ka ar apstrīdētajiem tiesību aktiem nav pārkāpti *res judicata* spēka, tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi, kā arī tās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Vispārējā tiesa tādējādi esot kļūdaini atzinusi, ka Padome varēja atkārtoti iekļaut to strīdīgajos sarakstos, pamatojoties uz faktiskajiem apgalvojumiem, kas ir identiski tiem, kurus tā bija izvirzījusi tās sākotnējās iekļaušanas sarakstā pamatojumam, kas tika atcelta ar galīgu spriedumu, un, nepastāvot būtiskām izmaiņām apstākļos vai jauniem pierādījumiem, kuri nevarēja tikt iegūti šīs pirmās iekļaušanas sarakstā laikā. *NITC* ieskatā, Padome, atkārtoti iekļaujot to strīdīgajos sarakstos, pamatojoties uz to pašu iekļaušanas sarakstā kritēriju, nevarēja vienīgi pārkvalificēt tās sākotnējās iekļaušanas sarakstā pamatā esošos faktus.
- 38 *NITC*, atsaucoties uz Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 16. jūlija rīkojumu *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-207/15 R, EU:T:2015:535), piebilst, ka, pat ja *res judicata* spēka princips, stingri ņemot, nav piemērojams, tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principi, kā arī tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. panta un Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 13. panta izpratnē liek Padomei iesniegt visus tās argumentus un pierādījumus, kas ir bijuši tās rīcībā pirmās iekļaušanas sarakstā laikā, pretējā gadījumā tai būtu liegts tos izvirzīt vēlāk. Vispārējā tiesa tādējādi esot pārāk šauri interpretējusi Hartas 47. pantu. Pārsūdzētā sprieduma pamatā esošā loģika sniedzot Padomei neierobežotas pilnvaras atjaunot ierobežojošos pasākumus, balstoties uz identisku vai uz tiem pašiem faktiem balstītu pamatojumu, ko bija iespējams izvirzīt un kas bija jāizvirza sākotnējās iekļaušanas sarakstā laikā. Šī loģika varot izraisīt ļaunprātīgu izmantošanu un radīt attiecīgajai vienībai atkārtotas tiesvedības, kas esot pretrunā procesa taisnīgas norises principam un tiesībām uz labu pārvaldību.
- 39 *NITC* precizē, ka Vispārējā tiesa it īpaši ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma 51. un 52. punktā, nolemdama, ka Padome varēja vēlreiz balstīties uz iekļaušanas sarakstā pamatojumu, kas saistīts ar finanšu atbalsta sniegšanu Irānas valdībai, lai arī iesniegtie pierādījumu elementi lielākoties bija datēti ar datumu pirms sākotnējās iekļaušanas sarakstā un bija publiski pieejami vai izrietēja no sarakstes ar to. Saistībā ar iekļaušanas sarakstā pamatojumu, kas saistīts ar loģistikas atbalstu, *NITC* norāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 53. punktā ir kļūdaini uzskatījusi, ka uz to nav attiecināma Vispārējās tiesas pārbaude lietā, kurā tika taisīts 2014. gada 3. jūlija spriedums *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-565/12, EU:T:2014:608). Lai arī šis pamatojums nebija ietverts sākotnējā iekļaušanā sarakstā, tas ir identisks faktiskajam apgalvojumam par finanšu atbalstu, kas, sniedzot citu kvalifikāciju, ir ticis noraidīts minētā sprieduma 60. punktā.

40 Padome apstrīd pirmā pamata pamatotību. Tā uzskata, ka tai *NITC* sākotnējās iekļaušanas sarakstā brīdī nebija jānorāda visi iekļaušanas sarakstā kritēriji un pamatojums, kas varētu tikt izmantots. Padome precizē, ka *NITC* sākotnējās iekļaušanas sarakstā laikā tā nebija iesniegusi nekādus elementus, ar ko varētu pierādīt iekļaušanas sarakstā pamatojumu, kurš saistīts ar finanšu atbalsta sniegšanu, kas bija šīs iekļaušanas sarakstā pamatā. Runājot par pamatojumu, kas saistīts ar loģistikas atbalstu, – tas nekad nav ticis izvirzīts Vispārējā tiesā, nedz arī uz to ir tikusi attiecināta Vispārējās tiesas pārbaude.

– Tiesas vērtējums

41 Pirmajā apelācijas sūdzības pamatā dažādu Savienības tiesību principu un pamattiesību pārkāpums, uz ko norādījusi *NITC*, būtībā ir balstīts uz argumentu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka vienība, kas ir panākusi attiecībā uz to noteikto ierobežojošo pasākumu atcelšanu, var tikt atkārtoti iekļauta to vienību sarakstā, kuru aktīvi tiek iesaldēti, balstoties uz pamatojumu vai pierādījumu elementiem, kas varēja tikt izvirzīti šīs vienības pirmās iekļaušanas sarakstā laikā, lai gan nav notikušas nekādas būtiskas izmaiņas faktiskajos apstākļos un nav nekādu jaunu pierādījumu elementu.

42 Vispirms – saistībā ar *res judicata* spēka principu ir jāatgādina, ka Savienības tiesu pasludinātiem atceļošiem spriedumiem, tiklīdz tie ir kļuvuši par galīgiem, ir *res judicata* spēks. Tas attiecas ne tikai uz atceļošā tiesas sprieduma rezolutīvo daļu, bet arī uz motīviem, kuri veido rezolutīvās daļas nepieciešamo pamatojumu un tāpēc nav no tās atdalāmi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, *Al-Aqsa*/Padome un *Nīderlande/Al-Aqsa*, C-539/10 P un C-550/10 P, EU:C:2012:711, 49. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

43 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru *res judicata* spēks attiecas tikai uz faktu un tiesību jautājumiem, kas faktiski vai obligāti ir tikuši izlemti tiesas nolēmumā (spriedumi, 2011. gada 29. marts, *ThyssenKrupp Nirosta*/Komisija, C-352/09 P, EU:C:2011:191, 123. punkts, kā arī 2017. gada 13. septembris, *Pappalardo* u.c./Komisija, C-350/16 P, EU:C:2017:672, 37. punkts).

44 Šajā lietā ir jānorāda, ka 2014. gada 3. jūlija spriedumā *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-565/12, EU:T:2014:608) Vispārējā tiesa atcēla *NITC* sākotnējo iekļaušanu sarakstā, minētā sprieduma 64. punktā uzskatot, ka vērā ņemamie elementi neietver nekādas norādes, kas ļautu pamatot Padomes apgalvojumus, saskaņā ar kuriem Irānas valdība kontrolējot *NITC* un *NITC* sniedzot tai finanšu atbalstu. Kā izriet no minētā sprieduma 61. punkta, Padome, lai pierādītu tā pamatojuma pamatotību, kas saistīts ar finanšu atbalsta sniegšanu Irānas valdībai, ņemot vērā pastāvošās saiknes starp *NITC* akcionāriem un šo valdību, nav norādījusi nekādus elementus, kas attiektos uz tās kapitāla un tās akcionāru struktūru. Saistībā ar argumentu, kas balstīts uz *NITC* veiktajām naftas pārveidājumu darbībām un ko Padome bija izvirzījusi šajā tiesvedībā notikušajā tiesas sēdē, Vispārējā tiesa šī paša sprieduma 58.–60. punktā bija tikai konstatējusi, ka šie elementi nav ietverti *NITC* sākotnējās iekļaušanas sarakstā pamatojumā un ar tiem nebija pamatots ar Irānas valdībai sniegto finanšu atbalstu saistītais pamatojums, uz ko bija balstīta šī iekļaušana sarakstā.

45 Līdz ar to tieši to pierādījumu elementu nepietiekamības dēļ, kurus Padome bija sniegusi, lai pamatotu Padomes tiesību aktu faktisko pamatu, tie ar 2014. gada 3. jūlija spriedumu *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-565/12, EU:T:2014:608) tika atcelti. No šāda konstatējuma, kam saskaņā ar šī sprieduma 43. punktā minēto judikatūru piemīt *res judicata* spēks, nevar secināt, ka Padome turpinājumā nevarēja izmantot citus pierādījumu elementus, kas apstiprinātu Irānas valdībai sniegta finanšu atbalsta esamību, vai pamatoties uz kāda cita veida šai valdībai sniegtu atbalstu.

46 Jākonstatē, ka ar apstrīdētajiem tiesību aktiem veiktā *NITC* atkārtotā iekļaušana strīdīgajos sarakstos ir balstīta uz diviem dažādiem pamatojumiem, kas, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 48. punkta, ir *NITC* sniegtais finanšu atbalsts Irānas valdībai, ievērojot saikni starp tās akcionāriem un šo valdību, no vienas puses, un *NITC* loģistikas atbalsts minētajai valdībai, ievērojot Irānas naftas pārveidājumus, no otras

pusēs. Kā pārsūdzētā sprieduma 50. punktā ir norādījusi Vispārējā tiesa, tikai ar finanšu atbalstu saistītais pamatojums bija jau ietverts pamatojuma izklāstā tās sākotnējai iekļaušanai sarakstā, kura tika atcelta ar 2014. gada 3. jūlija spriedumu *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-565/12, EU:T:2014:608). Turklāt, kā izriet no šī paša punkta un pārsūdzētā sprieduma 51. punkta, Vispārējai tiesai pirmajā instancē celtās prasības ietvaros, kuras rezultātā tika taisīts pārsūdzētais spriedums, iesniegtie pierādījumu elementi saistībā ar šo pamatojumu atšķiras no tiem, kas tai tika iesniegti ar prasītājas sākotnējo iekļaušanu sarakstā saistītajā tiesvedībā, kuras rezultātā tika taisīts 2014. gada 3. jūlija spriedums *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-565/12, EU:T:2014:608).

- 47 *NITC* tomēr norāda – tā kā faktiskie apstākļi, ar kuriem Padome ir pamatojusi savu lēmumu par tās atkārtotu iekļaušanu strīdīgajos sarakstos, bija jau pieejami tās sākotnējās iekļaušanas sarakstā laikā, Padomei bija pienākums izmantot visus savā rīcībā esošos pierādījumu elementus un juridisko kvalifikāciju, ar ko varētu pamatot ierobežojošo pasākumu piemērošanu tai minētās pirmās iekļaušanas sarakstā laikā, pretējā gadījumā tai būtu liegts tos izvirzīt vēlāk. Kā *NITC* izskaidroja Tiesā notikušajā tiesas sēdē, tā uzskata, ka, lai arī *res judicata* spēka princips tā šaurā izpratnē nav piemērojams, šāds pienākums izrietot no šī principa un tiesiskās drošības principa kopīgas interpretācijas.
- 48 Tomēr pietiek vien norādīt, ka šis iebildums nedrīkst radīt situāciju, kad tiek konstatēts *res judicata* spēka principa pārkāpums, jo, tā kā tiek pieņemts, ka nolēmumā, kuram ir *res judicata* spēks, nav ņemti vērā minētie apstākļi un juridiskā kvalifikācija, tos nevar uzskatīt par faktu un tiesību jautājumiem, kas faktiski vai obligāti ir tikuši izskatīti minētajā nolēmumā šī sprieduma 43. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 49 Jāpiebilst, ka *NITC* savā apelācijas sūdzībā nav norādījusi konkrētus argumentus, lai apgalvotu, ka ar *res judicata* spēka un tiesiskās drošības principiem, lasot tos kopā, šajā lietā tiek piešķirta plašāka aizsardzība nekā tā, kas personai vai vienībai, kura ir panākusi, ka tiek atcelta tās iekļaušana to personu un vienību sarakstā, kuru aktīvi tiek iesaldēti, izriet no *res judicata* spēka principa, saistībā ar tādu jaunu ierobežojošo pasākumu noteikšanu, kas balstīti uz citu pamatojumu vai pierādījumu elementiem.
- 50 Saistībā ar tiesiskās palāvības aizsardzības principu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru tiesības uz to atsaukties ir jebkurai personai, kurai Savienības iestāde, sniedzot tai konkrētus solījumus, ir radījusi pamatotas cerības. Savukārt neviens nevar norādīt uz šī principa pārkāpumu, ja minēto solījumu nav (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 13. septembris, *Pappalardo* u.c./Komisija C-350/16 P, EU:C:2017:672, 39. punkts, kā arī 2018. gada 21. februāris, *Kreuzmayr*, C-628/16, EU:C:2018:84, 46. punkts).
- 51 Lēmums par vienības iekļaušanu to personu un vienību sarakstā, kuru aktīvi tiek iesaldēti, nesniedz šai vienībai konkrētus solījumus par to, ka Padomes rīcībā nav nekāda cita pamatojuma saistībā ar šo vienību kā vien šī lēmuma pamatojumā ietvertais, nedz citu pierādījumu elementu, ar kuriem varētu pamatot ierobežojošo pasākumu attiecināšanu uz to. Turklāt, kā Vispārējā tiesa ir pamatoti nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 59. punktā, 2014. gada 3. jūlija spriedums *National Iranian Tanker Company*/Padome (T-565/12, EU:T:2014:608) nevarēja radīt *NITC* tiesisko palāvību par to, ka Padome nākotnē nepieņems lēmumu par atkārtotu iekļaušanu, ievērojot minēto spriedumu. Vispārējā tiesa šī paša sprieduma 77. punktā turklāt precizēja, ka *NITC* nosaukuma jauna iekļaušana to personu un vienību sarakstā, kuru aktīvi tiek iesaldēti, nevar tikt automātiski izslēgta un ka Padomei ir iespēja atkārtoti iekļaut tās nosaukumu minētajos sarakstos, balstoties uz juridiski pietiekamu pamatojumu.
- 52 No iepriekš minētā izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka Padome, pieņemdamā apstrīdētos tiesību aktus, balstoties uz pamatojumu, kas saistīts ar *NITC* Irānas valdībai sniegto finanšu un loģistikas atbalstu un kas atgādināts šī sprieduma 46. punktā, nav pārkāpusi *res judicata* spēku, kas piemīt 2014. gada 3. jūlija spriedumam *National Iranian Tanker Company* /Padome (T-565/12, EU:T:2014:608), kā arī tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principus.

- 53 Saistībā ar tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību Hartas 47. panta izpratnē, uz kurām ir norādījusi *NITC*, ir jāatgādina, ka ar šo pantu Savienības tiesībās tiek nodrošināta ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu un 13. pantu piešķirtā aizsardzība (spriedums, 2017. gada 16. maijs, *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, 54. punkts un tajā minētā judikatūra). Minētā 47. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, ir tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā.
- 54 Efektīvas tiesību aizsardzības tiesā princips nevar liegt Padomei atkārtoti iekļaut personu vai vienību to personu un vienību sarakstā, kuru aktīvi tiek iesaldēti, balstoties uz citu pamatojumu, kas nav pamatojums, uz kuru bija balstīta sākotnējā iekļaušana sarakstā, vai identisku pamatojumu, kas balstīts uz citiem pierādījumu elementiem. Šī principa mērķis ir nodrošināt to, ka nelabvēlīgs akts var tikt apstrīdēts tiesā, nevis to, ka nevar tikt pieņemts jauns nelabvēlīgs akts, kas ir balstīts uz citu pamatojumu vai pierādījumu elementiem.
- 55 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, ja Savienības iestādes lēmums, kas ir prasības priekšmets, tiek atcelts, tas ir uzskatāms par tādu, kas nekad nav pastāvējis, un šī iestāde, kura vēlas pieņemt jaunu lēmumu, var veikt pilnīgu pārskatīšanu un norādīt pamatojumu, kas nav pamatojums, uz kuru bija balstīts atceltais lēmums (pēc analogijas skat. spriedumu, 2003. gada 6. marts, *Interporc/Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 31. punkts).
- 56 No tā izriet, ka tāds prettiesiskums kā Vispārējās tiesas 2014. gada 3. jūlija spriedumā *National Iranian Tanker Company/Padome* (T-565/12, EU:T:2014:608) konstatētais saistībā ar *NITC* pirmo iekļaušanu to personu un vienību sarakstā, kuru aktīvi tiek iesaldēti, nevar liegt Padomei pēc situācijas pārskatīšanas noteikt jaunus ierobežojošos pasākumus, pamatojoties uz jau pastāvošajiem vai pieejamajiem faktu elementiem.
- 57 Turklāt ir jānorāda, ka tiesvedībā, kurā tika taisīts 2014. gada 3. jūlija spriedums *National Iranian Tanker Company/Padome* (T-565/12, EU:T:2014:608), kas ir kļuvis galīgs, *NITC* bija lūgusi un panākusi 2012. gadā noteikto ierobežojošo pasākumu atcelšanu, kuri tādējādi tika izslēgti no Savienības tiesību sistēmas. No tā izriet, ka *NITC* var atsaukties uz šo spriedumu, lai pamatotu prasību par zaudējumu atlīdzību, kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 65. punkta. Turklāt *NITC* ir iespēja – kuru tā ir arī izmantojusi – celt jaunu prasību Savienības tiesā, lai pārbaudītu lēmuma par atkārtotu iekļaušanu sarakstā tiesiskumu ar mērķi attiecīgā gadījumā atjaunot tās sākotnējo stāvokli, kā arī saņemt zaudējumu atlīdzību.
- 58 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jāatzīst, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti secinājusi, ka Padome nav pārkāpusi *res judicata* spēka, tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principus, kā arī *NITC* tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.
- 59 Tātad pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par otro un ceturto pamatu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 60 Otrajā pamatā *NITC* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini secinājusi, ka attiecībā uz to ir izpildīti iekļaušanas sarakstā kritēriji. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 87.–89. punktā esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka *NITC* ir sniegusi atbalstu Irānas valdībai Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzētā kritērija izpratnē, ņemot vērā Irānas valdībai sniegto loģistikas atbalstu *NITC* veiktās Irānas naftas pārvaldīšanas un saiknes starp Irānas elektroenerģijas nozari un kodolieroču izplatīšanas darbībām dēļ. Jēdziens “loģistikas atbalsts” nevarot ietvert trešajām personām

sniegtu atbalstu. Saskaņā ar Vispārējās tiesas interpretāciju pietiekot ar to vien, ka *NITC* darbojas Irānas naftas nozarē, lai uzskatītu, ka tā sniedz loģistikas atbalstu Irānas valdībai, lai arī tā nav sniegusi nekādus pakalpojumus šai valdībai. Turklāt šāda interpretācija pēc būtības esot apgalvojums par netiešu finanšu atbalstu Irānas valdībai, kas ir ticis izslēgts 2014. gada 3. jūlija spriedumā *National Iranian Tanker Company/Padome* (T-565/12, EU:T:2014:608, 60. punkts).

- 61 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 86. punktā ietvertā atsauce uz Lēmuma 2010/413 22. apsvērumu neļaujot konstatēt saikni starp *NITC* darbībām, elektroenerģijas nozari un kodolieroču izplatīšanu, un tā esot kļūdaina, jo pēc šā lēmuma Savienība esot piekritusi atļaut naftas pārvadājumu darbības atbilstoši kopīgajam rīcības plānam, kas ieviests ar Regulu Nr. 42/2014. Ja kopīgajā rīcības plānā nav paredzēta individuālo ierobežojošo pasākumu apturēšana vai grozījumi kritērijos iekļaušanai to personu un vienību sarakstos, kuru aktīvi tiek iesaldēti, tad šis plāns, kā arī Regula Nr. 42/2014 būtu jāņem par pamatu šo kritēriju interpretācijai un piemērošanai. Būtu pretrunīgi uzskatīt, ka jēdziens “loģistikas atbalsts” aptver arī jēlnaftas pārvadāšanas darbību, kas minētajā plānā un regulā ir tikusi atļauta, un būtu neiedomājami, ka Savienība būtu varējusi atļaut veikt tādu darbību, kura varētu būt pietiekami kvalitatīvi vai kvantitatīvi nozīmīga, lai sekmētu kodolieroču izplatīšanu. Neesot izvērtēts apdraudējums, ko varētu radīt *NITC*, ņemot vērā kopīgās rīcības plānu attiecībā pret ierobežojošo pasākumu mērķi.
- 62 Visbeidzot, Vispārējās tiesas veiktā interpretācija esot nesamērīga, ievērojot Lēmumā 2010/413 un Regulā Nr. 267/2012 izvirzītos mērķus, jo atbilstoši šai interpretācijai Padomei esot ļauts noteikt ierobežojošos pasākumus pret visām personām vai vienībām, kas darbojas nozarē, kura varētu radīt būtiskus ieņēmumus Irānas valdībai. Tik plaša iekļaušanas sarakstā kritēriju interpretācija padarot šos aktus par komercsankciju instrumentiem. Šāda interpretācija esot arī pretrunā tiesiskās drošības principam, atbilstoši kuram neskaidra tiesiskā regulējuma gadījumā ir piemērojama *NITC* vislabvēlīgākā interpretācija.
- 63 Ceturtajā pamatā *NITC* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot argumentu, kuru *NITC* bija izvirzījusi pakārtoti un saskaņā ar kuru, ja tiktu saglabāta Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā noteiktā iekļaušanas sarakstā kritērija plaša interpretācija, šis interpretācijas rezultātā šis kritērijs kļūtu nesamērīgs attiecībā pret Lēmumā 2010/413 un Regulā Nr. 267/2012 izvirzītajiem mērķiem un tādējādi minētie noteikumi kļūtu prettiesiski.
- 64 Padome apstrīd otrā un ceturtā pamata pamatotību. Tā uzskata, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka ar loģistikas atbalstu Irānas valdībai saistītais kritērijs ir ticis izpildīts, un norāda, ka, lai arī kopīgajā rīcības plānā bija paredzēta Irānas Islāma Republikai piemēroto sankciju zināma atvieglošana, šajā posmā vēl bija nepieciešams saglabāt spiedienu uz minēto valdību, lai tā izbeigtu tās kodolieroču izplatīšanas darbības.

– Tiesas vērtējums

- 65 Ar otro un ceturto pamatu, kuri ir jāizvērtē kopā, *NITC* apstrīd veidu, kādā Vispārējā tiesa attiecībā uz to ir interpretējusi un piemērojusi Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2012/635, 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1263/2012, 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzēto iekļaušanas sarakstā kritēriju.
- 66 Pirmkārt, nevar atbalstīt *NITC* izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru pamatojums, kas saistīts ar Irānas valdībai sniegto loģistikas atbalstu, kuru Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 92. punktā atzina par pamatotu, atbilstot pamatojumam, kas saistīts ar šai valdībai sniegto finanšu atbalstu, kurš ir ticis izslēgts 2014. gada 3. jūlija spriedumā *National Iranian Tanker Company/Padome* (T-565/12, EU:T:2014:608). Šajā ziņā pietiek norādīt, ka pārsūdzētā sprieduma 84.–87. punktā Vispārējā tiesa pamatojumu, kas saistīts ar *NITC* Irānas valdībai sniegto loģistikas atbalstu, ir balstījusi uz

pamatojumu, kas atšķiras no tā pamatojuma, ar kuru tā 2014. gada 3. jūlija spriedumā *National Iranian Tanker Company/Padome* (T-565/12, EU:T:2014:608, 58.–64. punkts) bija noraidījusi pierādījumu elementus, uz kuriem Padome bija balstījusies, lai atzītu, ka *NITC* ir sniegusi finanšu atbalstu minētajai valdībai. It īpaši ir jāuzsver, ka pārsūdzētā sprieduma 82. punktā Vispārējā tiesa ir precizējusi, ka Padome nepārmet *NITC* netieša atbalsta sniegšanu Irānas valdībai ar trešās sabiedrības, kura esot pārskaitījusi tai dividendes, starpniecību, bet ka tieši, ņemot vērā tās Irānas naftas nozarē, kuru kontrolē Irānas valdība, veikto transportēšanas darbību nozīmīgumu, prasītāja tika uzskatīta par tādu, kas ir sniegusi loģistikas atbalstu minētajai valdībai.

- 67 Otrkārt, ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 85. punktā ir pamatoti atgādinājusi, ka Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2012/635, 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1263/2012, 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā ietvertais kritērijs par atbalsta sniegšanu Irānas valdībai ir jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas uz konkrētās personas vai vienības pašas veiktajām darbībām, kuras, pat ja tām pašām par sevi nav nekādas tiešas vai netiešas saiknes ar kodolieroču izplatīšanu, tomēr var to veicināt, sniedzot Irānas valdībai saimnieciskos resursus vai materiālas, finansiālas vai loģistikas iespējas, kas ļauj tai turpināt veikt izplatīšanas darbības (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 1. marts, *National Iranian Oil Company/Padome*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 80. un 81. punkts, kā arī 2016. gada 7. aprīlis, *Central Bank of Iran/Padome*, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 44. punkts).
- 68 Kā izriet no 2016. gada 1. marta sprieduma *National Iranian Oil Company/Padome* (C-440/14 P, EU:C:2016:128) 81. un 82. punkta, šajā kritērijā ir ņemta vērā “iespējamā saikne starp Irānas ieņēmumiem, kas gūti no enerģētikas nozares, un ar kodolieroču izplatīšanu saistītu Irānas darbību finansēšanu”, uz kuru tostarp ir norādīts Rezolūcijā 1929 un Lēmuma 2010/413 22. apsvērumā, kas ir vērsti pret Irānas kodolprogrammas finansēšanu no Irānas valdības puses. Saikni starp enerģētikas nozari un kodolieroču izplatīšanu tādējādi ir konstatējis pats Savienības likumdevējs.
- 69 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka šis kritērijs, skatot to Padomes izvirzīto mērķu gaismā, attiecas uz atbalsta formām Irānas valdībai, kuras to kvantitatīvā un kvalitatīvā nozīmīguma dēļ sekmē Irānas kodoldarbību turpināšanos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 1. marts, *National Iranian Oil Company/Padome*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 83. punkts, un rīkojumu, 2017. gada 4. aprīlis, *Sharif University of Technology/Padome*, C-385/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:258, 64. punkts).
- 70 Saistībā ar jēdzienu “loģistikas atbalsts” Tiesa ir nospriedusi, ka termins “loģistika” neaprobežojas tikai ar preču vai personu pārvadājumu darbībām, bet aptver arī darbības, kas būtībā ir saistītas ar kādas darbības vai procesa organizācijas metodēm un līdzekļiem un resursu, kas nepieciešami darbības vai procesa īstenošanai, nodrošināšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 8. septembris, *Iranian Offshore Engineering & Construction/Padome*, C-459/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:646, 53. un 54. punkts).
- 71 Ņemot vērā šos apstākļus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā ir pamatoti nospriedusi, ka, ievērojot to transportēšanas darbību nozīmi, ko *NITC* ir veikusi Irānas naftas nozarē un kas ļāva Irānas valdībai apmierināt noteiktas šajā nozarē, kuru tā kontrolē, pastāvošās loģistikas vajadzības, un esošo saikni starp elektroenerģijas nozari un kodolieroču izplatīšanas darbībām Irānā, ir jāsecina, ka *NITC* ir sniegusi atbalstu Irānas valdībai un tādējādi Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2012/635, 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1263/2012, 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā ietvertais kritērijs ir izpildīts.
- 72 Kā izriet no šī sprieduma 67.–70. punkta, minētā Vispārējās tiesas interpretācija iekļaujas tiesiskajā regulējumā, kuru iezīmē skaidri definētie mērķi, kādi ir izvirzīti ar regulējumu par ierobežojošiem pasākumiem, kas ir noteikti attiecībā uz Irānas Islāma Republiku, un tādēļ tā nav pretrunā tiesiskās drošības principam.

- 73 Treškārt, ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 88. un 89. punktā nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka šo secinājumu nevar atspēkot ar to, ka ar kopīgo rīcības plānu, kā arī Lēmumu 2014/21 un Regulu Nr. 42/2014 ir ticis apturēts aizliegums transportēt naftu, kuras izcelsmes valsts ir Irāna vai kura no Irānas tiek eksportēta uz kādu citu valsti.
- 74 Šajā ziņā Irānas Islāma Republikai piemēroto sankciju atvieglināšana, kas izriet no šiem aktiem, tika veikta pirmajā tā procesa posmā, kura mērķis ir visaptveroša ilgtermiņa risinājuma panākšana saistībā ar Irānas kodoljautājumu, neapstrīdot Lēmumā 2010/413 un Regulā Nr. 267/2012 izvirzīto mērķi novērst kodolieroču izplatīšanu un tādējādi izdarīt spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā izbeigtu attiecīgās darbības. Turklāt, lai arī ar minētajiem tiesību aktiem tika nekavējoties īstenota minētā aizlieguma apturēšana, kas ar vairākiem vēlākiem Padomes aktiem tika pagarināta, un *NITC* veiktajai darbībai tādējādi uz pagaidu laiku vairs nebija piemērojams aizliegums, nedz kopīgā rīcības plāna pirmajā posmā definētajos elementos, nedz Padomes šī plāna īstenošanai pieņemtajos tiesību aktos nav paredzēta individuālo ierobežojošo pasākumu apturēšana vai to kritēriju grozīšana, pamatojoties uz kuriem šādi pasākumi varēja tikt noteikti, kā to pārsūdzētā sprieduma 89. un 90. punktā pamatoti ir norādījusi Vispārējā tiesa un kā to ir atzinusi *NITC*.
- 75 Ceturtkārt, *NITC* apgalvo, ka Vispārējās tiesas interpretācija, ko tā ir veikusi attiecībā uz iekļaušanas sarakstā kritēriju, kurš saistīts ar atbalsta sniegšanu Irānas valdībai, padara šo kritēriju par nesamērīgu, ņemot vērā Lēmumā 2010/413 un Regulā Nr. 267/2012 izvirzītos mērķus, un tādējādi par prettiesisku un nepiemērojamu *NITC*.
- 76 Šajā ziņā samērīguma princips prasa, lai ar Savienības tiesību normu ieviestie līdzekļi būtu atbilstoši attiecīgā tiesiskā regulējuma leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai tos sasniegtu (skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, *Al-Aqsa*/Padome un *Nīderlande/Al-Aqsa*, C-539/10 P un C-550/10 P, EU:C:2012:711, 122. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 77 Tiesa ir nospriedusi, ka Lēmuma 2010/413 un Regulas Nr. 267/2012 mērķis, kā norādīts šī sprieduma 74. punktā, ir novērst kodolieroču izplatīšanu un tādējādi izdarīt spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā izbeigtu attiecīgās darbības. Šis mērķis, kas ir daļa no vispārīgajiem centieniem, kuri ir saistīti ar starptautiskā miera un drošības uzturēšanu, ir leģitīms (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, *Padome/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 124. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 78 Ar “atbalstu Irānas valdībai” saistītā iekļaušanas sarakstā kritērija interpretācija, kuru šajā lietā ir veikusi Vispārējā tiesa, atbilstoši šī sprieduma 67.–69. punktā minētajai judikatūrai ļauj ietvert darbības, kas var veicināt kodolieroču izplatīšanu, sniedzot Irānas valdībai saimnieciskos resursus vai materiālas, finansiālas vai loģistikas iespējas, kuras ļauj tai turpināt veikt izplatīšanas darbības, neparedzot, ka visas darbības var tikt uzskatītas par šādu atbalstu, bet nosakot, ka par šādu atbalstu var tikt uzskatītas tikai darbības, kas to kvalitatīvā vai kvantitatīvā nozīmīguma dēļ veicina kodolieroču izplatīšanas darbību turpināšanos. Šādos apstākļos nav konstatējams, ka šis kritērijs, kā to šajā lietā ir interpretējusi Vispārējā tiesa, būtu neatbilstošs un pārsniegts to, kas ir nepieciešams minētā mērķa sasniegšanai.
- 79 Līdz ar to otrais un ceturtais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 80 Trešajā pamatā *NITC* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 123.–138. punktā nospriežot, ka aizskārums, ko tās atkārtotā iekļaušana strīdīgajos sarakstos ir radījusi tās tiesībām uz īpašumu, tiesībām uz reputācijas aizsardzību un darījumdarbības brīvībai, ir samērīgs. Pirmkārt, Vispārējai tiesai esot bijis jākonstatē, ka šī atkārtotā iekļaušana sarakstā

ir acīmredzami nesamērīga, ņemot vērā to principu un pamattiesību pārkāpumus, kas pirmā prasības pamata ietvaros bija tikuši izvirzīti Vispārējā tiesā. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot aizskārusi *NITC* pamattiesības, nepiešķirot kopīgajam rīcības plānam pietiekamu nozīmīgumu. Šajā ziņā *NITC* apgalvo, ka Padomes “vērsšanās” pret to ir gan nesamērīga, gan diskriminējoša. Vispārējās tiesas argumentācija, kuras ietvaros pārsūdzētā sprieduma 135. punktā ir apstiprināts, ka attiecībā uz *NITC* noteiktie ierobežojošie pasākumi ir pamatoti, ņemot vērā tās naftas transportēšanas darbību nozīmīgumu, vienlaicīgi atzīstot, ka šīs darbības ir bijušas atļautas, esot pretrunīga. Tā kā saskaņā ar pārsūdzētā sprieduma 86. un 87. punktu saikni starp kodolieroču izplatīšanu veido ieņēmumi, ko Irānas valdība galu galā gūst no Irānas naftas pārdošanas, tas, ka šo naftu transportē *NITC* vai viens vai vairāki citi uzņēmumi, nerada nekādu atšķirību.

- 81 Padome apstrīd trešā pamata pamatotību. Tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pilnībā ņēmusi vērā samērīguma principu, nospriežot, ka *NITC* atkārtotā iekļaušana strīdīgajos sarakstos ir pamatota, ņemot vērā tās Irānas naftas nozarē veikto transportēšanas darbību nozīmīgumu, un uzskatot, ka citu vienību veiktajām naftas transportēšanas darbībām nav salīdzināma mēroga.

– *Tiesas vērtējums*

- 82 Saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu visiem šajā hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē to būtība, un, ievērojot samērīguma principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējās nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.
- 83 Saistībā ar Hartas 16. un 17. pantā paredzētajām tiesībām uz īpašumu un brīvību veikt saimniecisku darbību, uz kurām ir atsaukusies *NITC*, Tiesa ir nospriedusi, ka šīs pamattiesības nav absolūtas. Tādējādi šo tiesību izmantošanai var tikt piemēroti ierobežojumi ar nosacījumu, ka šie ierobežojumi faktiski atbilst Savienības vispārējo interešu mērķiem un attiecībā uz vēlamo mērķi nav uzskatāmi par nesamērīgu un nepieņemamu traucējumu, kas apdraud šādi garantēto tiesību pašu būtību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 121. un 122. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 84 Lai arī ar apstrīdētajiem tiesību aktiem tiek ierobežotas *NITC* pamattiesības, šie ierobežojumi tomēr atbilst Savienības tiesībās izvirzītajam legītimajam mērķim, kā tas izriet no otrā un ceturtā apelācijas sūdzības pamata pārbaudes, proti, cīņai pret kodolieroču izplatīšanu, kas ir daļa no vispārīgajiem centieniem, kuri saistīti ar starptautiskā miera un drošības uzturēšanu un uz kuru ārkārtējo nozīmi Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 132. punktā.
- 85 Turklāt minētajā 132. punktā Vispārējā tiesa ir uzsvērusi, ka minētie ierobežojumi skar tikai daļu no *NITC* aktīviem un ka Lēmumā 2010/413, kā arī Regulā Nr. 267/2012 ir paredzēti daži izņēmumi. Minētajos tiesību aktos būtībā ir paredzētas iespējas atbloķēt *NITC* piederošos līdzekļus, lai varētu segt zināmus izdevumus, tostarp izdevumus, kuri tiek uzskatīti par svarīgiem, vai lai varētu izpildīt no zināmiem komerclīgumiem izrietošās saistības. Saistībā ar reputācijas aizskārumu Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka Padome nav apgalvojusi, ka *NITC* pati būtu bijusi iesaistīta kodolieroču izplatīšanā. Vispārējā tiesa no tā secināja, ka *NITC* līdz ar to nav tikusi personīgi asociēta ar rīcību, kas rada starptautiskā miera un drošības apdraudējumu, un ka attiecībā uz to radītās neuzticēšanās pakāpe tādējādi ir neliela.
- 86 Ņemot vērā šos apstākļus, *NITC* tiesību uz īpašumu un darījumdarbības brīvības ierobežojumi nav nesamērīgi ar izvirzītajiem mērķiem. Tas pats secinājums ir izdarāms attiecībā uz *NITC* izvirzīto tās reputācijas aizskārumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 7. aprīlis, *Central Bank of Iran* /Padome, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 53. punkts).

- 87 Visbeidzot, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka šo secinājumu nevar atspēkot ar kopīgā rīcības plāna pieņemšanu un ka *NITC* situācija nav salīdzināma ar citu vienību situāciju, kuras veic tādas pašas naftas transportēšanas darbības kā tā. Šajā ziņā pietiek norādīt uz šī sprieduma 65.–79. punktā izklāstītajiem apsvērumiem.
- 88 Līdz ar to trešais apelācijas sūdzības pamats, kā arī tādējādi visa šī apelācijas sūdzība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 89 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī paša reglamenta 138. panta 1. punktā, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 90 Tā kā Padome ir prasījusi piespriezt *NITC* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums ir tai nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) *National Iranian Tanker Company* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]